

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners a tres quarts de NOU del matí, **rés de laudes**, i a les NOU, **Missa**. El dijous, a 2/4 de CINC de la tarda, **Adoració eucarística**.

Dilluns dia 11,
Santa Clara, verge. Memòria.

Dimarts dia 12,
Santa Joana Francesca de Chantal, religiosa.
Memòria.

Dimecres dia 13,
Sant Hipòlit, prevere i màrtir. Memòria.

Dijous dia 14,
Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir.
Memòria.

Sant Maximilià Maria Kolbe va néixer a prop de Lodz (Polònia), el 1894. Va ingressar en el seminari dels Germans Menors Conventuals i va ser ordenat de prevere a Roma. De tornada a Polònia, va ser detingut durant la segona guerra mundial i empresonat al camp de concentració d'Auschwitz, on va intercanviar la seva vida a favor d'un pare de família, mostrant el suprem acte de caritat: donar la vida pels altres. Va morir la nit del 14 d'agost de 1941.

A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Divendres dia 15,
Assumpció de la Benaurada Verge Maria.
Solemnitat.

A les DEU del matí, **Missa matinal** al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes. A 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a l'església gran.

Dissabte dia 16,
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 17,
A les DEU del matí, **Missa matinal** al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes. A 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a l'església gran.

A RAFAH SE SENT UN CRIT

Fins on cal arribar per aturar tanta mort? Encara hi ha qui es refugia en la neutralitat, hi ha governs que no es pronuncien, altres ho fan però amaguen col·laboracions amb el transport i fabricació d'armament.

Fa temps que tinc al cap i al cor aquesta imatge: mares i infants, fan cua amb olles buides, hi ha empentes i crits, amuntegaments per un bocí de menjar. L'aire és ple de pols de runa, el sol pica i el cos està constantment tens i esgotat. Penso en el patiment hauran vist els seus ulls, en l'aspra de la llengua mancada d'aigua, en les mans que han bregat i guarit, en els braços que acullen als petits amb por, en les carícies a aquells que ja han mort...

M'acompanya en la pregària el fragment de l'evangelí sobre la matança dels infants a Betlem (Mt 2, 16.18).

Quan Herodes es veié burlat pels savis, es va indignar molt, i ordenà que a Betlem i a la seva rodalia matessin tots els nens de dos anys en avall, l'edat que calculava pel que li havien dit els savis. Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Jeremies:

A Ramà se sent un crit,
plors i grans planys:
és Raquel que plora els seus fills,
i no vol que la consolin,
perquè ja no hi són.

Quan el lleigeixo i el prego em torna la imatge i ressona dins meu: "A Rafah se sent un crit, és el poble, és la humanitat, és Déu que plora...i no hi

ha dret, no hi ha raons, no hi ha paraules ni consol davant l'atrocitat del mal."

Quant més cal que empitjori la situació per emprendre accions per la pau? Quant més pot empitjorar?

Segurament ens sentim petits i desvalguts. Ens aclaparen les decisions geopolítiques, els interessos militars i econòmics. Però fins a quin punt som còmplices si callem? Fins a quin punt ho som si no fem presents els nostres germans i germanes en la pregària, en les converses, en les accions?

No canviarem de parer als qui actuen desobeint el dret internacional. Difícilment canviarem el cor dels qui juguen amb les vides de les persones i amb l'ajuda humanitària com si fossin peces d'un tauler. Però, fent present les vides en patiment fem resistència davant la normalització del que és immoral, no contribuïm a la impunitat, deixem de ser part de la banalització del mal.

Quan tot hagi passat, segurament ja no els valgui el nostre condol ni consol. És ara que podem unir-nos a la seva ràbia i impotència, redoblar la pregària i la sensibilitat.

L'Evangeli de Mateu segueix així "Després de la mort d'Herodes, un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep [...]" (Mt 2, 19). Demanem i esperem l'àngel del Senyor. Reconeguem i fem tot el possible perquè emergeixin signes d'Esperança en el nostre món.

Publicat per MarinaS el dijous 26/06/2025 a la secció pregar la realitat de pregaria.cat

L'Imma Oliva ha portat a terme la restauració de les banquetes i la seu del santuari de Lurdes. El color de nogalina lliga amb l'estil clàssic del conjunt. Li agraïm el temps que hi ha esmerçat, tant com l'enginy i l'encert. Aquestes banquetes permeten a les núvies reposar les cues i vels sense destorbs.

TRIO BLANC I NEGRE

Un recorregut per la música antiga europea fins a l'Escola Montserratina

ANTICS ESCOLANS DE MONTSERRAT

TONA

Església de Sant Andreu

Dijous 14 d'agost a les 20h

TAQUILLA INVERSA

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 10, a les deu del matí, per en Diego Cabrera Lozar en el 8è aniversari **I a 1/4 d'una del migdia**, per la Dolors Blancafort Coromina.

Dilluns dia 11, pels difunts de la parròquia.

Dimarts dia 12, per la pau.

Dimecres dia 13, en acció de gràcies.

Dijous dia 14, pel poble.

Divendres dia 15, a les deu del matí, per la Maria Valldeoriola Codina, i pels esposos Joan Lleopart Prat i Dolors Coll Roqueta, i difunts de la família. **a 1/4 d'una del migdia**, per la Maria Puigvendrelló Rusell.

Dissabte dia 16, per la Dolors Llimós Serra.

Diumenge dia 17, a les deu del matí, per la Concepció Padrós Homs **I a 1/4 d'una del migdia**, per la Dolors Blancafort Coromina.

El divendres dia 15 d'agost, festa de la dormició de Maria, farem la col·lecta per sufragar el deute dels desaigües.